[2019]12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.678

ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 455)

25 ਸਤੰਬਰ 2019

[ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈਂਡੀ ਅਤੇ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016: ਧਾਰਾ 238ਏ – ਸੀਮਾ - ਆਈ.ਬੀ.ਸੀ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ-2009 ਵਿੱਚ MCX, MCX–E ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕੰਪਨੀ MCX ਤੋਂ MCX - ਈ ਦੇ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈ - ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, LF, MCX ਦੀ ਸਮੂਹ ਕੰਪਨੀ, ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ MCX–SX ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ 'ਲੈਟਰ ਆਫ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ' ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ - ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ - 2012 ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੇ MCX–SX ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵੇਚਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, LF ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - LF ਦੁਆਰਾ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਪੱਤਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ LF ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ ਰੋਕ ਦਾ

ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ - 2016 ਵਿੱਚ, ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ LF ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਈ.ਬੀ.ਸੀ., 2016 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਜੋਂ NCLT ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - NCLT ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - LF ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ - NCLAT ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਅਪੀਲ 'ਤੇ: ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟ੍ਰਿਗਰ ਬਿੰਦੂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ 'ਰਿਮ' ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, 03.11.2015 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ LF ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਸਿਰਫ ਦਸੰਬਰ 2013 ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਨਾ ਤਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈ - ਫਾਰਮ -1 ਵਿੱਚ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ NCLT ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 19.08.2012 ਹੈ; ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਦੋਂ 2016 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 137 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - NCLAT ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ NCLT ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 – ਅਨੁਛੇਦ 137 – ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 – ਧਾਰਾ 433 ਅਤੇ 434।

XXXXXX

ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਆਰ.ਐਫ. ਨਰਿਮਨ, ਜੇ.]679

2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 455, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (2019 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 13468), 2019 ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 817 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ (2019 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 16521) ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ: 1.1 ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗੀ, ਪਰ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਾਪਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਕਸਲ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖ ਕੇ, ਸਮਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19] [701-B-D]

1.2 ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜੂਨ, 2013 ਵਿੱਚ ਲੈਟਰ ਆਫ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ LF ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਗਸਤ, 2012 ਵਿੱਚ

ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਉਕਤ ਧਿਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕੁਝ ਗੁਆ ਚਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21] [703-D-E]

XXXXXX

1.3 ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 434 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 434 ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ "ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗੌਲਿਆ" ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੰਪਾਊਂਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। "ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗੌਲਿਆ" ਸਿਰਫ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਡਿਫਾਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਹੈ. ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ" ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਗਰ ਪੁਆਇੰਟ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟ੍ਰਿਗਰ ਪੁਆਇੰਟ ਧਾਰਾ 434 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 22] [704-D-H; 705-A]

1.4 ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੇਠਲਾ ਪੱਧਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੋ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਜ਼ਾ ਸਹੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਟ੍ਰਿਗਰ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਉੱਤਪੰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਰਿਮ' ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 434 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਸੋਲਵੈਂਸੀ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਫਿਰ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਸੋਲਵੈਂਸੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੀਮਾ

ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵਪਾਰਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 25] [706-G-H; 707-A-E]

XXXXXX

ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਆਰ.ਐਫ. ਨਰਿਮਨ, ਜੇ.]681

1.5 ਸਾਫਟਸੁਲ (ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਏ) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ, ਉਥੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 434 (1) (ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਣਗਹਿਲੀ' ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਪਲ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਵਿਵਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਾ 'ਬਕਾਇਆ' ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਵੀ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਲਵੇਂਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। [ਪੈਰਾ 28][709-ਡੀ-ਐਫ]

XXXXXX

ਸਾਫਟਸੁਲ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ, ਰੀ (1977) 47 ਕੰਪਨੀ Cas 438 (Bom) - ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

1.6 ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਲਟੀਮੇਟਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਇਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ, ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 3 ਨਵੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ LF ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਸਿਰਫ EOW ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਸੰਬਰ 2013 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਕਤੂਬਰ 2016 ਤੱਕ LF ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 200 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ, ਜੋ ਕਿ 3 ਨਵੰਬਰ, 2015 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬਦੌਲਤ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਪੱਧਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਪੱਧਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਾਰਮ -1 ਵਿੱਚ, ਸਮਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ NCLT

ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜੋ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਅਗਸਤ 2012 ਹੈ; ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਦੋਂ 21 ਅਕਤੂਬਰ 2016 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਤਹਿਤ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 29, 30] [709-G-H; 710-A-D]

1.7 21 ਅਕਤੂਬਰ 2016 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 137 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ NCLAT ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ NCLT ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 31] [710-E-F]

XXXXXX

ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਆਰ.ਐਫ. ਨਰਿਮਨ, ਜੇ.]683

ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1973) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 705: [1974] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 381 – ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਿਤਾ ਗਿਆ।

ਬੀ.ਕੇ. ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪਰਾਗ ਗੁਪਤਾ ਐਂਡ ਐਸੋਸੀਏਟਸ (2018) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ 1921; ਐਮ.ਪੀ ਸਟੀਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸੀ ਸੀ ਈ (2015) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 58; ਹਰੀਓਮ ਫਾਇਰਸਟਾਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੰਜਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (1999) 96 ਕੰਪਨੀ ਕੈਸ 349; ਫੇਰੋ ਅਲਾਇਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜਹੰਸ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ (2000) ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ 426; ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਗਰੋਡੀਆ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਸਟੋਰਜ਼ (2002) 108 ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ 187; ਦੀਪਾਂਕਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ (2017) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਕੈਲ 8742; ਇੰਡੋ ਅਲੂਸਿਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਸੋਟੈਕ ਕੰਟਰੈਕਟਸ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ (2009) 110 ਡੀ ਆਰ ਜੇ 384; ਮੈਸਰਜ਼ ਮਧੂਸੂਦਨ ਗੋਰਧਨਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਧੂ ਵੂਲਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (1971) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 632: [1972] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 201; ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੀਆ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਐਂਡ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ ਬਨਾਮ ਨਾਰਥ ਇੰਡੀਆ ਪੈਟਰੋਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਦੂਜਾ (1994) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 348; ਮੈਡੀਕਿਪ ਸਿਸਟਮ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਕਸੀਮਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿਸਟਮ GMBH (2005) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 42: [2005] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1015; ਰੀ: ਮੇਸਰ: ਭੀਮਜੀ ਨਾਨਜੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1969) ਐਮ ਐਚ ਐਲ ਜੇ 827 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੀਜੈਂਟਸ ਐਟ. ਅਲ. ਬਨਾਮ ਮੈਰੀ ਟੋਮਾਨੀਓ 100 ਐਸ.ਸੀ. **Ct.** 1790; ਮਾਰਟਿਜ਼ਾ ਅਲਾਮੋ-ਹੋਰਨੇਡੋ ਬਨਾਮ ਜੁਆਨ ਕਾਰਲੋਸ ਪੁਇਗ ਅਤੇ ਜੋਸ ਪੇਰੇਜ਼ - ਰੀਰਾ 745 F.3d 578; ਰੇ ਕਾਰਨੇਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (1989) 5 ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ. 14 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ		
[2018] SCC On Line 1921	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 5
[2000] Comp. Cas 426	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 12
[1999] 96 Comp. Cas 349	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 11
[2000] Comp. Cas 426	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 12

[2002] 108 Comp. Cas 187	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 13
[2017] SCC On Line Cal. 8742	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 14
[2009] 110 DRJ 384	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 15
[1969] Mh.L.J. 827	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 20
[1974] 1 SCR 381	ਭਰੋਸਾ ਕਿਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 21
[1972] 2 SCR 201	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 23
[1994] 1 SCR 815	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 26
[2005] 2 SCR 1015	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 27
[1977] 47 Comp. Cas 438	ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਿਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 28

XXXXXX

ਸਿਵਲ ਮੂਲ/ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 455.

(ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ)।

ਨਾਲ

2019 ਦੀ ਟੀ.ਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 817, 2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 645, 2019 ਦੀ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 7618-7619, 2019 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 13468.

ਡਾ. ਏ.ਐਮ.ਸਿੰਘਵੀ, ਨੀਰਜ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਸਿਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਰਾਜੀਵ ਰਹੇਜਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਤੀ ਲਿਜ਼ ਮੈਥਿਊ, ਮਹੇਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਰਵਿੰਦ ਲਖਾਵਤ, ਅੰਕੁਰ ਸਹਿਗਲ, ਹਿਮਾਂਸ਼ੂ ਸਤੀਜਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਵੋਰਾ, ਈ. ਸੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਸ਼ਸ਼ੀਰ ਐਸ ਦਿਵਤੀਆ ਸਮਰ ਕਚਵਾਹਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਂਦਰੀ ਨੇਓਗੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਤੀ ਸੀ.ਪਰਵਾਨੀ, ਨਵਨੀਤ ਆਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਨਾਲੀ ਜੈਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਮਿਸ਼ਾ ਚੱਢਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਥਾ ਸੂਰੀ,

ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਾਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਥਾ ਸੂਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਤੀ ਦੀਕਸ਼ਾ ਰਾਏ, ਵੈਭਵ ਮਨੂ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਅਨੀਸ਼ ਆਰ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈਆ ਗਿਆ

ਆਰ. ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.

2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟਿਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 645

1. 2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 645 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ 2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 455 ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 455 ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟਿਸ਼ਨ (ਸੀ) ਦਾ ਨੰਬਰ 455 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ (2019 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 16521)

2. ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ (2019 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 16521) ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. 2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 455 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ (2019 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 16521) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਾ-ਫਿਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ " IL&FS" ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ NCLT ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕੋਡ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 7 ਅਰਜ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

XXXXXX

4. 2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 455 ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸੰਕੀਰਣ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

(i) 20 ਅਗਸਤ, 2009 ਨੂੰ, ਮਲਟੀ-ਕਮੋਡਿਟੀ ਐਕਸਚੇਂਜ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "MCX" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), MCX ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "MCX-SX" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ “IL&FS” ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ “IL&FS” MCX ਤੋਂ MCX–SX ਦੇ 442 ਲੱਖ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(ii) ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਾ-ਫਿਨ ਨੇ MCX ਦੀ ਸਮੂਹ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ 20 ਅਗਸਤ, 2009 ਨੂੰ “IL&FS” ਨੂੰ ਇੱਕ 'ਲੈਟਰ ਆਫ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ' ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਲੈਟਰ ਆਫ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾ-ਫਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “IL&FS” ਤੋਂ MCXਐਸਐਕਸ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ. ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਹ ਮਿਆਦ ਅਗਸਤ, 2012 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(iii) ਇਸ ਲਈ “IL&FS” ਨੇ 3 ਅਗਸਤ, 2012 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ MCX–SX ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵੇਚਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ

ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਲਾ-ਫਿਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ੇਅਰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਲੈਟਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। 16 ਅਗਸਤ, 2012 ਨੂੰ, ਲਾ-ਫਿਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਣਾ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(iv) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਆਖਰਕਾਰ, 19 ਜੂਨ, 2013 ਨੂੰ, "IL&FS" ਨੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2013 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 449 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਲਾ-ਫਿਨ ਦੁਆਰਾ ਲੈਟਰ ਆਫ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - 16 ਅਗਸਤ, 2012 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਉਸ ਦਿਨ ਲਾ-ਫਿਨ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

XXXXXX

(v) 13 ਅਕਤੂਬਰ 2014 ਨੂੰ, ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਇੱਕਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਲਾ-ਫਿਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੁੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "EOW" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਲਾ-ਫਿਨ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(vi) 3 ਨਵੰਬਰ 2015 ਨੂੰ, “IL&FS” ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਅਤੇ 434 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾ-ਫਿਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ EOW ਦੁਆਰਾ ਕੁਰਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾ-ਫਿਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 232,50,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ “IL&FS” ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 31 ਅਕਤੂਬਰ 2015 ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। 18 ਨਵੰਬਰ 2015 ਨੂੰ, ਲਾਫਿਨ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਾ-ਫਿਨ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਅਤੇ 434 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਸਿਰਫ ਦਬਾਅ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਸੀ।

(vii) 21 ਅਕਤੂਬਰ 2016 ਨੂੰ, “IL&FS” ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਾ-ਫਿਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(viii) ਇਹ ਜ਼ਾਬਤਾ 1 ਦਸੰਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ (ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ) ਨਿਯਮ, 2016 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 7 ਅਰਜ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ NCLT ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਾਰਮ, ਅਰਥਾਤ, ਫਾਰਮ -1 “IL&FS” ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਅਗਸਤ 2012 ਸੀ।

(ix) 28 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ, ਉਕਤ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ NCLT ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾ-ਫਿਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "NCLAT" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ 21 ਜਨਵਰੀ, 2019 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਖਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, NCLT ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਵਿੱਤੀ ਕਰਜ਼ੇ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਡ 1 ਦਸੰਬਰ, 2016 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(x) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੁਸ਼ਪਾ ਸ਼ਾਹ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ 2019 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 455 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ NCLT ਅਤੇ NCLAT ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਤਹਿਤ NCLAT ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ (2019 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 16521) ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਡਾ. ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਮਨੂ ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ "IL&FS" ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਨੁਸਾਰ, **ਬੀ.ਕੇ. ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪਰਾਗ ਗੁਪਤਾ ਐਂਡ ਐਸੋਸੀਏਟਸ** 2018 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ 1921 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾ 7 ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਕੀ ਧਾਰਾ, ਅਰਥਾਤ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 137 ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। NCLT ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਗਸਤ 2012 ਵਿੱਚ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ), ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਾਂਬੱਧ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਚਾਨਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 7 ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਉਹ **ਬੀ.ਕੇ. ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ)** 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕਵਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ

ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗਣਾ ਜਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ "IL&FS" ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 433 ਅਤੇ 434 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ "IL&FS" ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫਾਰਮ -1 (ਜੋ ਕਿ "IL&FS" ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ NCLT ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ) ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਅਗਸਤ 2012 ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਮਾਂਬੱਧ ਸੀ।

XXXXXX

6. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ "IL&FS" ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਨੀਰਜ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 2015/2016 ਵਿੱਚ ਹੀ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ (ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਲਾ-ਫਿਨ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾ-ਫਿਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 2013 ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 1000

ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟ ਕੇ ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 200 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 19 ਜੂਨ 2013 ਨੂੰ ਲੈਟਰ ਆਫ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ "IL&FS" ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ 'ਚ ਸੀਮਾ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ NCLT ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

7. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲਾਂ **ਬੀ.ਕੇ. ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। (ਸੁਪਰਾ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 238ਏ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"238A. ਸੀਮਾ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1963 (1963 ਦਾ 36) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਐਜੂਡੀਕੇਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

XXXXXX

8. ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਮਾਰਚ, 2018 ਦੀ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਲਾਅ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

7. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 238 ਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਰਚ, 2018 ਦੀ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਲਾਅ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ:

"28. ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ

28.1 ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ("ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ") ਨੂੰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ NCLT ਅਤੇ NCLAT ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।[1] ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹਨ। ਇਹ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।[2] ਇਸ ਲਈ ਕੋਡ ਵਿੱਚ 'ਕਰਜ਼' ਅਤੇ 'ਦਾਅਵੇ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ,3 ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

28.2 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਉੱਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ, ਇਹ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕਰਜ਼ੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ CIRP ਲਈ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਲੰਬੇ ਅਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਜਾਂ ਵੰਚਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਗੁਆ ਚਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਾਬਤਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ 'ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿਚ ਡਿਫਾਲਟ' ਕਾਰਨ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਉਲਟ-ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ (ਜਨਤਕ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਨੂੰ IRP/RP, ਕੋਲ ਸਮਾਂਬੱਧ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂਬੱਧ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਜਿਹੀ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 (4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

XXXXXX

28.3 ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੋਡ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮੌਕੇ ਵਜੋਂ ਪੈਕੇਜ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕੋਡ

ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸਮਝਿਆ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀ ਕੇਸ-ਦਰ-ਕੇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੀਆਈਆਰਪੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

9. ਕੰਪਨੀਆਂ (ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ) ਨਿਯਮ, 2016 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਐਮਪੀ ਸਟੀਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸੀ ਸੀ ਈ** (2015) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 58 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:

"20. ਇਸ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਨਾਲੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2016 ਜਾਂ 2017 ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਚਾਨਕ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਹੁਣ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੈ।

21. ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਆਰ. ਕਲਿਆਣੀਕੁੱਟੀ, (1999) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 657, ("ਵੀ.ਆਰ. ਕਲਿਆਣੀਕੁੱਟੀ") ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੇਰਲ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ 1968 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ,

“8. ..... ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਬਕਾਇਆ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਉਸ ਪ੍ਰਸੰਗ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਆਰ.ਐਫ. ਨਰਿਮਨ, ਜੇ.]691

22. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਰਲ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, 1968 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (3) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀਮਾ ਦੀ ਢਾਲ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਮਾਂਬੱਧ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ "ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬਚਾਅ ਨੂੰ

ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

23. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਮ ਸਟੀਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, (2015) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 209 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਬੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 12.05.2000 ਨੂੰ ਸੋਧੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 11-ਬੀ ਨੇ "ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ" ਨੂੰ "ਇੱਕ ਸਾਲ" ਨਾਲ ਬਦਲ ਕੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਲੰਬੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੀਮਾ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਕ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਮਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਿਆਦ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਜਿਹੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ।

24. ਅਲਾਈਡ ਮੋਟਰਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ, (1997) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 472 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਨਕਮ

ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 43-ਬੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"14. ..... ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਚੌਥੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪੰਨਾ 291 'ਤੇ: "ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਉਪਚਾਰਕ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੋਧ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ.....

XXXXXX

25. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 238ਏ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਾਂਬੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"38. ਇਹ ਕੇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਰਚ, 2018 ਦੀ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਲਾਅ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ

ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਬਤਾ ਸਾਲ 2017 ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1990 ਵਿੱਚ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਡ ਦੇ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਅਤੇ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਬੰਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੋਡ ਦੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਰਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ "ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ" ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਜੋ ਸਮਾਂ-ਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"48. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਕੋਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 9 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 137 ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 137 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

10. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 238ਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕੋਡ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮਾਂਬੱਧ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 238 ਏ ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਂਬੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਗਸਤ, 2012 ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ "IL&FS" ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਆਰ.ਐਫ.ਨਰਿਮਨ, ਜੇ.]693

11. ਡਾ. ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, **ਹਰੀਓਮ ਫਾਇਰਸਟਾਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੁੰਜਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ.** (1999) 96 ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕਲੇ ਜੱਜ ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ 349 ਨੇ

ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ:

"8... ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਆਮ ਰਿਕਵਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਲ 1995 ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਰਿਕਵਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਸੀਮਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਲ 1995 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

12. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫੇਰੋ **ਅਲਾਇਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜਹੰਸ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕਲੇ ਜੱਜ**(2000) ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ 426 ਵੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

"12.... ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਪੱਖ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਬੰਦ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 520 ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ 1987 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1073 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 434 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਕਲਾਜ਼ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਰਮਾਨ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

13. **ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਗਰੇਡੀਆ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਸਟੋਰਜ਼** (2002) 108 ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ 187 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 1994 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਮਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ 1997 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2001 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਇੱਕਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"13. ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ 1992 ਵਿੱਚ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ 1992 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1994 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਕਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

14. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 137 ਨਾਮਕ ਆਰਟੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਰੀ ਮੋਹਨ ਦਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਾਊ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ 56 ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, 61 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬਾਕੀ ਲੇਖ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

XXXXXX

15. ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਛੇਦ 181 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਰੈਂਕਿਨ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਂਚ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੋਲਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਅਨੁਛੇਦ 181 ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਣਜਾਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰਮੀਨਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਮਾਂ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

16. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 1992 ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 1992 ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ 1997 ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ 12 ਸਾਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

17. ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

14. **ਡਾ. ਦੀਪਾਂਕਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ** 2017 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਕੈਲ 8742 ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਸਿਟੀ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ 2001 ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਐਕਟ, 1993 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਤਹਿਤ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕਲਕੱਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਵਿੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਿਕਿਓਰਟਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਅਤੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ ਇੰਟਰਸਟ ਐਕਟ, 2002 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) ਤਹਿਤ 3 ਮਾਰਚ, 2016 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਗੀ, ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਚੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

XXXXXX

22. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 1993

ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਇਹ ਚੋਣ ਇਸ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਕੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1993 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਵੈ-ਸਮਾਨ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਹ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 2002 ਦਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੀਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ

ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ 5 ਜੁਲਾਈ, 2011 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

xxxxx xxxxxx xxxxxx xxxxx

25. ਇਸ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ 'ਤੇ 5 ਜੁਲਾਈ, 2011 ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 5 ਜੁਲਾਈ 2011 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸੂਚਨਾ ਸਮੇਤ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

15. **ਇੰਡੋ ਐਲੂਸਿਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਸੋਟੈਕ ਕੰਟਰੈਕਟਸ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ,** 2009 (110) DRJ 384, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਇੱਕਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਉਪਾਅ ਹਨ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"12. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਉਪਾਅ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਵਰਗੇ ਕਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਕ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਹੱਦ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਕਵਰੀ ਦਾ ਉਪਾਅ ਲੱਭਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਉਪਾਅ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਕਸਰ, ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ, ਧਿਰਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ।

16. **ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੀਜੈਂਟਸ ਬਨਾਮ ਮੈਰੀ ਟੋਮਾਨੀਓ** 100 S. Ct.1790 ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1871 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਾਈਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਘੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੰਘੀ ਉਪਾਅ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਿਰੋਪ੍ਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਦੇਣ

ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੀਜੈਂਟਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ 1975 ਤੱਕ, ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 25 ਜੂਨ, 1976 ਨੂੰ ਫੈਡਰਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਰੁਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

XXXXXX

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾਕਰਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਪਰ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

17. **ਮਾਰਟਿਜ਼ਾ ਅਲਾਮੋ-ਹੋਰਨੇਡੋ ਬਨਾਮ ਜੁਆਨ ਕਾਰਲੋਸ ਪੁਇਗ ਅਤੇ ਜੋਸ ਪੇਰੇਜ਼-ਰੀਰਾ** 745 F.3d 578 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਯੂ.ਐਸ ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲਜ਼, ਫਸਟ ਸਰਕਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"4. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ ਆਫ ਫਸਟ ਇੰਸਟੈਂਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਹੈ।

5. ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 1983 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਪੈਟਸੀ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਡੀ. ਆਫ ਰੀਜੈਂਟਸ, 457 ਯੂ.ਐੱਸ. 496, 516,102 S.CT. 2557,73 L.Ed.2ਡੀ 172 (1982); ਰੋਜਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਓਕਿਨ, 738 ਐਫ.2ਡੀ 1,5 (ਪਹਿਲਾ ਸੀ.ਆਈ.ਆਰ. 1984)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 1983 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਦੇਖੋ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਰੈਂਡਰਿਗਜ਼-ਗਾਰਸੀਆ ਬਨਾਮ ਕੈਗੁਆਸ ਦੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ, 354 F.3d 91, 93 (ਪਹਿਲੀ ਸੀ.ਆਈ.ਆਰ.2004); ਰਾਮੀਰੇਜ਼ ਡੀ ਅਰੇਲਾਨੋ ਬਨਾਮ ਅਲਵਰੇਜ਼ ਡੀ ਚੈਂਡੇਨਜ਼, 575 ਐਫ.2ਡੀ 315,319 (ਪਹਿਲਾ Cir. 1978)। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪਿਊਰਟੋ ਰੀਕੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ "ਰੁਕਾਵਟ" ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। P.R. Laws Ann. 31,5303. ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ "ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ", ਤਾਂ "ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੈਂਡਰਿਗਜ਼-ਗ੍ਰੇਸੀਆ, 354 97 'ਤੇ F.3d (ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ)।

XXXXXX

*582. ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਤਰਕ ਨਾਲੋਂ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਟੋਲਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ "ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ"। ਆਈ.ਡੀ. (ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

6. ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ "ਰਾਹਤ ਦੇ ਇੱਕੋ ਰੂਪ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ"; ਉਹ "ਇੱਕੋ ਠੋਸ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ"; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਉਸੇ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਕਸਤ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੋ ਕੋਰਟ ਆਫ ਫਸਟ ਇੰਸਟੈਂਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ; ਫੈਡਰਲ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ "ਰਾਹਤ ਦੇ ਇੱਕੋ ਰੂਪ" ਦੀ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਜੋੜਨ ਲਈ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਊਰਟੋ ਰੀਕੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਸਿਰਫ ਬਰਾਬਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ... ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੀਵਸ-ਵੇਗਾ ਬਨਾਮ ਓਰਟਿਜ਼-ਕੁਈਨੋਨਜ਼, 443 F.3d 134,137 (1 Cir. 2006) (ਕੇਸ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨਾ)।

ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਦੋ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਪਿਊਰਟੋ ਰੀਕੋ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜੋ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਦੇਖੋ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸੈਂਟਾਨਾ-ਕਾਸਤਰੋ ਬਨਾਮ ਟੋਲੇਡੋ-ਡੇਵਿਲਾ, 579 F.3d 109,116 (1 Cir.2009); ਨੀਵਸ-ਵੇਗਾ, 443 F.3d 137-38 ਦੇ ਸਕੋਰ ਨਾਲ।

ਇਸ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਬੈਠਣ ਦਾ ਮੁਦਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਘੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਢਿੱਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੌਕਰੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 1983 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕੋਰਟ ਆਫ ਫਸਟ ਇੰਸਟੈਂਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਸੰਘੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ।

XXXXXX

18. ਰੇ **ਕਾਰਨੇਸ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ** ਵਿੱਚ (1989) 5 ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ. 14, ਚਾਂਸਰੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ (ਕੰਪਨੀਜ਼ ਕੋਰਟ) ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਇੱਕਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਰਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਛੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਦਰ ਸੰਕਟ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਟ੍ਰੇਨ 'ਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1981 ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਰੇਟ ਮੰਗ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਛੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਰਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਾ ਐਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐਕਟਨ ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਕਟ ਵਾਰੰਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਤਾਂ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਲੈਣਦਾਰ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਪਰ ਮਿਸਟਰ

ਐਕਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਕਟ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਸੰਕਟ ਵਾਰੰਟ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਐਕਟਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। 1939 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (1) (ਜਾਂ 1980 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (1) ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਸੰਕਟ ਵਾਰੰਟ ਵਰਤਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ "ਲੈਣਦਾਰ" ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਨਾਰਥ ਬਕਸ ਕੇਸ)।

XXXXXX

ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਆਰ.ਐਫ. ਨਰਿਮਨ, ਜੇ.]701

ਸੰਕਟ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਉਪਾਅ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

19. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗੀ, ਪਰ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖ ਕੇ।

20. ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਲ ਨੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ **ਰੀ: ਮੇਸਰ: ਭੀਮਜੀ ਨਾਨਜੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ** (1969) ਐਮ.ਐਚ.ਐਲ.ਜੇ. 827 ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਸਵਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"4. ਕੀ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਿਉਂਦਾ ਰਿਹਾ?"

ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-

ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2), ਜੋ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ –

(a) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ, ਅਤੇ

(ਬੀ) ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ, ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਹੈ।

XXXXXX

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਲ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"9. ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਫੈਸਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਕਾਰਨ

ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੈਣਦਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਭੁਗਤਾਨ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਜਿਉਂਦਾ ਰੱਖੇ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਜਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਇੱਕਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਰਜ਼ਾ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਉਹ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨਜ਼ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਜਿਉਂਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਂਬੱਧ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦਾ ਸਖਤ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਇੱਕਲੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਟਾਊਨਜ਼ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1909 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ

ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜੀਵਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

21. ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਲ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਰਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਰਾਜਿੰਦਰ **ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ** (1973) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 705 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

XXXXXX

ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਆਰ.ਐਫ.ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.]
703

"17. ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਨੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਰਿਪੋਜ਼" ਜਾਂ "ਸ਼ਾਂਤੀ" ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਭਾਗ 24, ਪੰਨਾ 181 (ਪੈਰਾ 330) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"330. ਸੀਮਾ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਨੀਤੀ - ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ: (1) ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੁਸਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, (2) ਕਿ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਬਾਸੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ (3) ਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

18. ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਲੰਬੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ,

ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਗੁਆ ਚਲਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਜਾਂ ਵੰਚਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "IL&FS" ਨੇ ਜੂਨ, 2013 ਵਿੱਚ ਲੈਟਰ ਆਫ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਲਾ-ਫਿਨ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਗਸਤ, 2012 ਵਿੱਚ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਿਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕੁਝ ਗੁਆ ਚਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ "IL&FS" ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਇਆ ਹੈ।

22. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 434 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"433. **ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।** - ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,

xxx xxx xxx xxx

(ਈ) ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ;

"**434. ਕੰਪਨੀ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।** (1) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

(ਏ) ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਬਕਾਇਆ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ, ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਹੇਠ ਇੱਕ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ;

XXXXXX

(ਬੀ) ਜੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੇ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਸੀ) ਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਹੇਠ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 434 ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ "ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗੌਲਿਆ" ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੰਪਾਊਂਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। "ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗੌਲਿਆ" ਸਿਰਫ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਡਿਫਾਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ" ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਟ੍ਰਿਗਰ ਪੁਆਇੰਟ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ

ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟ੍ਰਿਗਰ ਪੁਆਇੰਟ ਧਾਰਾ 434 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ।

XXXXXX

ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਆਰ.ਐਫ.ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.]705

23. ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਲ ਨੇ ਕਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਅਤੇ 434 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ **ਮੈਸਰਜ਼ ਮਧੂਸੂਦਨ ਗੋਰਧਨਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਧੂ ਵੂਲਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ** 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। (1971) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 632, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਉੱਤਪੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

20. ਦੋ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ

ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ। (ਦੇਖੋ ਲੰਡਨ ਐਂਡ ਪੈਰਿਸ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ [(1874) LR 19 Eq 444]) ਦੁਬਾਰਾ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਦੇਖੋ ਰੇ. ਬ੍ਰਾਈਟਨ ਕਲੱਬ ਅਤੇ ਹੋਰਫੋਲਡ ਹੋਟਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ [(1865) 35 ਬੀਵ 204])

21. ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੇਖੋ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ। [94 SJ 369] ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਾਪਣਾ ਦੇਖੋ ਰੇ. ਟਵੀਡਜ਼ ਗੈਰੇਜ ਲਿਮਟਿਡ [1962 ਅਧਿਆਏ 406] ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਤੱਥ ਹੈ,ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਦੂਜਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਕੰਪਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਲ ਨੇ ਪੈਰਾ 29 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

XXXXXX

“29... ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਪੱਧਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਏਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਘਾਟੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਰੇ ਉਪਨਗਰੀ ਹੋਟਲ ਕੰਪਨੀ [(1867) 2 ਅਧਿਆਏ ਅਰਜੀ ਨੰ. 737] ਅਤੇ ਡੇਵਿਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੰਸਵਿਕ (ਆਸਟਰੇਲੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ [(1936) 1 ਏ.ਈ.ਆਰ 299]) ... ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਪੱਧਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ

ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੰਪਨੀ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਪੈਣਗੇ। ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

24. ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਲ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਾ-ਫਿਨ (ਅਰਥਾਤ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ), ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਹੇਠਲਾ ਪੱਧਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ 2016 ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਲਾ-ਫਿਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ 2013 ਤੱਕ 1000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, 2016 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 200 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਬਣ ਗਈ ਸੀ।

25. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ। ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੇਠਲਾ ਪੱਧਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ (ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰਾ 21) ਤੋਂ ਜੋ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਜ਼ਾ ਸਹੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਟ੍ਰਿਗਰ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਰਿਮ' ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 434 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਸੋਲਵੈਂਸੀ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਫਿਰ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਸੋਲਵੈਂਸੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ

ਦਾ ਕਾਰਨ ਵਪਾਰਕ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।

XXXXXX

ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਆਰ.ਐਫ.ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.]707

26. ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰ **ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੀਆ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਪੈਟਰੋਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਦੂਜਾ** (1994) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 348 ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਡਾਲਮੀਆ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਲ ਦੁਆਰਾ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"27. ਫਿਰ ਅਸਮਰੱਥਾ ਕੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ"? ਇਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਜੇਮਜ਼, ਵੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ "ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੈ - ਭਾਵ, ਇਸਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕੇ - ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ- ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਹੋਣਗੀਆਂ"। (ਯੂਰਪੀਅਨ ਲਾਈਫ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ, ਰੀ [ਐਲ.ਆਰ (1869) 9 ਈਕਿਊ 122; ਵੀ.ਵੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ

ਅਈਅਰ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਨਿਊ ਏਰਾ ਐਮਐਫਜੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ [(1965) 35 ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ 410: (1965) 1 ਕੰਪਨੀ ਐਲ.ਜੇ 179 (ਕੇਰ))"

XXXXXX

ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਪਾਰਕ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਬਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਸੀਮਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ.

27. ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਲ ਨੇ ਫਿਰ **ਮੈਡੀਕਿਪ ਸਿਸਟਮਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੋਕਸੀਮਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿਸਟਮ ਜੀਐਮਬੀਐਚ** (2005) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 42 ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਅਤੇ 23 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

18. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਰਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਵਿੱਚ "ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ" ਸ਼ਬਦ

ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ।

23. ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਫਟਸੁਲ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ, ਰੀ [(1977) 47 ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ 438 (ਬੋਮ)] ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ: (ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ ਪੰਨਾ 443-44)

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ। ਜੇ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ / ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜਾ, ਜੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸਹੀ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (1) (ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ" ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

XXXXXX

ਤੀਜਾ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਹੀ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਧਾਰਾ 434 (1) (ਏ) ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਬਕਾਇਆ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ "ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 434 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਚੌਥਾ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਲਵੇਂਟ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

28. ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਏ) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਟੈਸਟ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ, ਉਥੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 434 (1) (ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਣਗਹਿਲੀ' ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਪਲ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਵਿਵਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਾ 'ਬਕਾਇਆ' ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਵੀ ਸਹੀ

ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਲਵੇਂਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

29. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਲਟੀਮੇਟਮ 7 ਜਨਵਰੀ, 2013 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ, ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, 3 ਨਵੰਬਰ, 2015 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾ-ਫਿਨ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਸਿਰਫ EOW ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਸੰਬਰ 2013 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਕੌਲ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

XXXXXX

30. ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅਕਤੂਬਰ 2016 ਤੱਕ ਲਾ-ਫਿਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 200 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ, ਜੋ ਕਿ 3 ਨਵੰਬਰ, 2015 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬਦੌਲਤ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਪੱਧਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਪੱਧਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਾਰਮ -1 ਵਿੱਚ, ਸਮਾਪਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ NCLT ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜੋ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਅਗਸਤ 2012 ਹੈ; ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਦੋਂ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਤਹਿਤ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

31. ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ (2019 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 16521) ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ 2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 455 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 21 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 137 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, NCLAT ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ NCLT ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

SLP (C) (2019 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 13468) &T.P. (C) 2019 ਦੀ ਨੰਬਰ 817.

32. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ (2019 ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 13468) ਅਤੇ 2019 ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 817 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi